

Sfântul cuviosul Antonie cel Mare a fost de neam egiptean și a învățat credința creștină de la părinții și de la bunicii săi.

A trăit pe vremea împăraților Dioclețian și Maximian, ajungând până în zilele bine credinciosului împărat Constantin și ale fiilor lui. Și dedându-se vieții pustnicești, atât de mult a întrecut pe toți, încât s-a făcut pildă tuturor pustnicilor de după el. Lucru minunat este că el a ajuns cel dintâi îndrumător și dascăl al vieții de obște și numai el singur a atins hotarul cel mai desăvârșit al pustniciei, precum arată istoria vieții lui.

Multe ar mai trebui să spunem despre faptele vieții lui și despre învățăturile lăsate de el. Vom spune însă numai că aflându-se în trup muritor, se depărta de cele trupești, vedea sufletele care la moarte ieșeau din trupuri și pe demonii care le îndrumau, ceea ce este o însușire numai a ființelor fără de trup și duhovnicești.

Deci, trăind o sută și cinci ani, s-a mutat la Domnul. Viața lui a scris-o Atanasie cel Mare, episcopul Alexandriei.

In curtea bisericii se gaseste incorporat in cladirea asezamantului social cultural filantropic si medical Sf. Antonie cel Mare un un altar inchinat sfantului.